Pregaria.cat

Entrada

L'oceà de la vergonya

Per MartaF el dc., 21/04/2021 - 08:00

«Aquí teniu el mar, immens per totes bandes.» (Salms 104:25)

Sabies que els oceans són els pulmons de la Terra? És on s'hi produeix el 70% de l'oxigen que cada any s'allibera a l'atmosfera, gràcies al fitoplàncton i a les altres plantes marines que hi habiten. Així, aquests organismes microscòpics són els responsables de generar més de la meitat de l'oxigen que respirem però, també, de transformar el diòxid de carboni de l'atmosfera i d'enterrar-lo a les profunditats oceàniques. És per això que són imprescindibles per a la vida, malgrat que visquin fins a 200 metres de fondària i que no siguin perceptibles per als nostres ulls d'ignorants, tan indignes perquè no saben ni jutjar les coses més petites.

Fa poc, el Japó ha decidit d'abocar al mar tota l'aigua contaminada amb isòtops radiactius, fruit de l'accident a la central nuclear de Fukushima Daiichi. És a dir: 1,25 milions de tones, sumades a les 140 tones que s'hi emmagatzemen cada dia. Segons el Govern japonès, aquesta és la solució més *realista*, però l'impacte que tindrà sobre els ecosistemes dels fons marins és devastador. Podem viure sense peixos ni marisc, però no podem viure sense respirar. Aquesta és la importància del mar i dels oceans, la massa d'aigua salada que cobreix un 70,9% del planeta Terra i que infravalorem, des del moment en què la convertim en abocador de deixalles i de vergonyes humanes. El Japó llençarà aigua radioactiva a l'oceà Pacífic, només perquè és l'opció més barata, passant per sobre del dret marítim internacional i ignorant els drets humans d'aquesta regió de l'Àsia i del Pacífic. Tot plegat, malgrat que la central nuclear i els districtes circumdants tenen prou espai disponible per albergar-la. Amb aquesta decisió, es gira l'esquena al medi ambient, a les comunitats pesqueres i a la societat en general, pels riscos de radiació de l'aigua. Alhora, és una violació flagrant de les obligacions legals del Japó en virtut de la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar.

És esgarrifós pensar que l'economia també mana sota l'aigua, allà on la vida comença i sense la qual el nostre planeta tindria una atmosfera irrespirable. Però els mars i els oceans cada any són més bruts i més pobres per culpa de la nostra indiferència i les onades del canvi climàtic cada cop són més altes. Tanmateix, si escanyem la Terra, nosaltres també morirem afogats. I jo em pregunto... Per què perpetuem aquest error col·lectiu i universal? Com diu sant Agustí d'Hipona: «Equivocar-se és humà; perseverar voluntàriament en els errors és diabòlic».